

Sygn. akt II Cz 644/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2015r. **Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy**

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski (spr.)

Sędziowie: SO Barbara Jankowska - Kocon

SO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2015. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym sprawy ze skargi

J. K. (dłużnika) przeciwko

(...) Bank (...) S.A. w W. (wierzycielowi)

o wznowienie postępowania w sprawie XII Co 2037/15 zakończonej prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 17 marca 2015r. o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) wystawionemu przez w/w wierzyciela w dniu 5 lutego 2015r.

na skutek zażalenia J. K. (dłużnika) na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 7 lipca 2015r. w sprawie XII Co 6319/15 **postanawia:**

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 644/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 07 lipca 2015 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy odrzucił skargę dłużnika J. K. o wznowienie postępowania w sprawie XII Co 2037/15, w której to postanowieniem z dnia 17 marca 2015 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z dnia 05 lutego 2015 r., wystawionemu przez (...) Bank (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W..

W uzasadnieniu Sąd przywołał treść art. 399 § 1 i § 2 k.p.c. oraz art. 401¹ k.p.c., wskazujących na wypadki, w których dopuszczalne jest wznowienie postępowań zakończonych prawomocnym wyrokiem jak i zakończonych postanowieniem. Sąd podkreślił, że zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem Sądu Najwyższego orzeczenie wydane w ramach postępowania klauzulowego nie może być przedmiotem skargi o wznowienie postępowania, bowiem instytucja wznowienia postępowania ma zastosowanie jedynie do postępowań kończących postępowanie w sprawie o charakterze merytorycznym. Zaś postępowanie klauzulowe nie należy do postępowania rozpoznawczego, nie rozstrzyga sporu merytorycznie, a jest postępowaniem formalnie umożliwiającym wszczęcie i przeprowadzenie postępowania egzekucyjnego.

W związku z czym Sąd Rejonowy uznał, że orzeczenie wydane w ramach postępowania klauzulowego nie może być przedmiotem skargi o wznowienie postępowania i zgodnie z art. 410 § 1 k.p.c., skarga podlega odrzuceniu. Odnosząc się natomiast do żądania dłużnika o wznowienie postępowania z uwagi na to, że odpadła postawa prawna do wystawiania bankowych tytułów egzekucyjnych zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 14 kwietnia 2015 r. w sprawie P45/12, Sąd wskazał, że przepisy dotyczące bankowych tytułów egzekucyjnych utracą moc dopiero z dniem 1 sierpnia 2016 r.

Zażalenie na postanowienie wniósł dłużnik zaskarżając je w całości i zarzucając Sądowi Rejonowemu:

- naruszenia norm prawa procesowego mogące mieć istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia poprzez niewłaściwe zastosowanie art. 401¹ k.p.c., polegające na przyjęciu, iż obywatel nie ma jakiegokolwiek możliwości obrony poprzez wznowienie postępowania klauzulowego w sytuacji, gdy przeciwko niemu prowadzona jest egzekucja na podstawie BTE, którego regulacja jest niezgodna z Konstytucją RP.

W oparciu o powyższe wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i zasądzenia od organu na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd Okręgowy w całości podziela rozważania prawne Sądu pierwszej instancji, które doprowadziły do słusznego stanowiska, że w postępowaniach klauzulowych skarga o wznowienie postępowania nie przysługuje.

Na aprobatę zasługują także przywołane przez Sąd Rejonowy stanowiska Sądu Najwyższego, z których wynika, że instytucja wznowienia postępowania dotyczy wyłącznie tych postępowań, które zostały zakończone prawomocnym orzeczeniami o charakterze merytorycznym, a więc takich, które rozstrzygają o istocie sprawy, tj. zakończonych prawomocnym wyrokiem, nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, upominawczym, również w elektronicznym postępowaniu upominawczym oraz postanowieniem co do istoty sprawy wydanym w trybie nieprocesowym (tak: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2006 r. w sprawie III CZP 51/06; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 stycznia 1973 r., w sprawie I Cz 152/72 OSNC 1973, nr 78, poz. 143).

W przedmiotowej sprawie skarżący domagał się wznowienia postępowania klauzulowego, w którym Sąd Rejonowy nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Jako podstawę swojego żądania wskazał art. 399 § 2 k.p.c. w zw. z art. 401¹ k.p.c. podnosząc, że Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności przepisów regulujących wystawianie bankowych tytułów egzekucyjnych z konstytucją.

Zgodnie z art. 399 § 2 k.p.c. można żądać wznowienia postępowania zakończonego postanowieniem, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego zostało wydane orzeczenie (art. 401¹ k.p.c.).

Z ugruntowanego stanowiska judykatury oraz doktryny, które Sąd Okręgowy podziela wynika, że postanowienie co do nadania klauzuli wykonalności - nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie, bowiem następuje w postępowaniu pomocniczym, toczącym się poza ramami sprawy głównej i tylko w celu jej uzupełnienia (por. choćby postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., w sprawie III CNP 4/05). Tym samym postępowanie klauzulowe nie podlega wznowieniu. Wprawdzie skarżący wskazał, że Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 14 kwietnia 2015 r. w sprawie P 45/12 uznał za niekonstytucyjne, jako sprzeczne z zasadą równości wobec prawa, przepisy art. 96 ust 1 i 97 ust 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe. Uszło jednak uwadze skarżącego, że Trybunał Konstytucyjny określił, iż powyższe przepisy tracą moc dopiero z dniem 1 sierpnia 2016 r., zatem w aktualnym stanie prawnym nadal istnieją i nie odpadła jeszcze podstawa prawna do wystawiania bankowych tytułów egzekucyjnych.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił zażalenie dłużnika, jako nie zasadne (na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 399 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).